

קָדְשָׁא בְרוּךְ הוּא עֶבֶד לִיה צְדִיק לְתַתָּא, וְיוֹסֵף
צְדִיק לְעִילָא. וּבְגִינֵי כֶךְ, רַחֵל תִּרְוֵן בְּנִין אוֹלִידֵת,
וְלֵאָה שִׁית בְּנִין וּבְרַתָּא.

וְעַל דָּא, אִינוּן שְׁבַע שָׁנִין קְדָמָי אֲתַפְסִיין, דְּלֵא
יָדַע בְּהוּ יַעֲקֹב בְּגִין דְּהוּ דִּיּוֹבְלָא, וְאִינוּן
דְּשִׁמְטָה אֲתַגְלִיין, וּבְשִׁמְטָה דְּאֲתַגְלִיָּא פִּלַּח לְיוֹבְלָא
דְּאֲתַפְסִיָּא, דְּכְתִיב (בראשית כט) וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שְׁבַע
שָׁנִים. שְׁבַע שָׁנִים סָתָם. בְּרַחֵל פִּלַּח שְׁבַע שָׁנִין
עֲלָאִין, וְאֲתַאֲחִיד בְּהוּ בְּתָרֵי עֲלָמִין. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא,
מִגּוֹ דְּאֲתַגְלִיָּא, אֲתֵי בַר נָשׁ לְסִתְימָאָה.

וְאִי תִימָא, אִי הָכִי דְּשָׁנִין קְדָמָי מִיּוֹבְלָא אִינוּן,
הָא בְּיוֹבְלָא כְּתִיב (ויקרא כה) שְׁבַע שָׁנִים, שְׁבַע
פְּעָמִים. שְׁבַע שָׁנִים שְׁכִיחֵי, שְׁבַע פְּעָמִים (לֵא שְׁכִיחֵי) אֵן
אִינוּן. אֶלָּא, אִינוּן שְׁבַעָה יוֹמִין דְּנָטַר בְּהַלּוּלָא דְּלֵאָה

לשון הקודש

הַיּוֹבֵל שֶׁהִתְכַּפְּסָה, שְׁכָתוּב וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב
בְּרַחֵל שְׁבַע שָׁנִים. שְׁבַע שָׁנִים סָתָם.
בְּרַחֵל עָבַד שְׁבַע שָׁנִים עֲלִיוֹנוֹת, וְנֶאֱחָזוּ
בְּהֵן בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת. מִכָּאן לְמַדְנֵוּ, מִתּוֹךְ
הַנֶּגְלָה בָּא הָאָדָם לְנִסְתָּר.

וְאִם תֵּאמַר, אִם כֶּךְ שְׁתֵּשָׁנִים
הָרֵאשׁוֹנוֹת הֵן מִהַיּוֹבֵל, הָרֵי בְּיוֹבֵל
כְּתוּב שְׁבַע שָׁנִים שְׁבַע פְּעָמִים. שְׁבַע
שָׁנִים מְצוּיּוֹת, שְׁבַע פְּעָמִים וְלֵא מְצוּיּוֹתוֹ

לְבֵיתוֹ וְשָׁמַשׁ מִשְׁתּוֹ וְהִלְכוּ וּנְכַסּוּ וְהוֹלִיד
בָּנִים. וְעַל כֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה
אוֹתוֹ צְדִיק לְמִטָּה, וְיוֹסֵף צְדִיק לְמַעְלָה,
וּמְשׁוּם כֶּךְ רַחֵל הוֹלִידָה שְׁנֵי בָנִים,
וְלֵאָה שְׁשָׂה בָנִים וּבִת.

וְעַל זֶה אוֹתָן שְׁבַע הַשָּׁנִים הָרֵאשׁוֹנוֹת
מְכַסּוֹת, שְׁלֵא יָדַע בְּהֵן יַעֲקֹב, מְשׁוּם
שְׁהִיוּ שֶׁל הַיּוֹבֵל. וְאוֹתָן שֶׁל שְׁמִטָּה
הַתְּגִלוֹ, וּבְשִׁמְטָה הַגְּלוּיָה עָבַד אֶת

אֲשֶׁלִּימוּ חוֹשְׁבֵנָא, דְּהָא כָּל יוֹמָא (ס"א פעם אחת וְשֶׁבַע אַחַת)
 (שְׁבַע) אַחַת אֶקְרִי, דְּכִתִּיב, (תהלים קיט) שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ
 עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ. וְכָל שַׁבְּעָה אֲשֶׁתְּלִים בְּשַׁבְּעָה
 יוֹמִין, ז' בְּכָל יוֹמָא, דְּאֶקְרִי פַּעַם אַחַת.

וּבְרַחֵל לָא הָוָה בֶּן, דְּלָא נָטַר ז' יוֹמִין, אֶלָּא שְׁבַע
 שָׁנִין דְּפָלַח לְבִתְרָא. וְאִי תִימָא, אִי הָכִי, שָׁנִין
 דְּשִׁמְטָה הָוָה לִיהָ לְמַפְלַח קוּדָם, וְלְבִתְרָא לְאִזְדוּוּנָא
 בְּשִׁמְטָה. אֶלָּא בִּיּוֹן דְּקָבִיל עֲלֵיהָ לְמַפְלַח, פְּאִילוּ פָּלַח
 לוֹן. אָתָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקִיָּה. אָמַר בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא
 דְּזִכְיָנָא לְהָאִי קָרָא, עַל הָהוּא אָתַר פְּתִיב (ישעיה מב) ה'
 חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר.

תוֹ אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָא דְּאֶתְמַר לְאַחַ אֹלִיבִידַת
 שִׁית בְּנִין וּבְרַתָּא חָדָא, הָכִי הוּא וַדָּאִי, רַחֵל תְּרִי
 בְּנִין וַדָּאִי, בְּנֵי שְׁפָחוֹת אַרְבַּעָה, תְּקוּנָא דְּלַהוֹן הֵיךְ

לשון הקודש

ואם תאמר, אם כן, שנים של שמיטה
 היתה לו לעבד קדם ואחר כך להזדונג עם
 השמיטה? אלא פינן שקבל עליו לעבד,
 כאלו עבד אותם. בא רבי אבא ונשקו.
 אמר, ברוך הרחמן שזכיתי לפסוק
 הנה, על אותו המקום פתוב (ישעיה מט) ה'
 חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

עוד אמר רבי אלעזר, זה שנאמר לאה
 הולידה ששה בנים ובת אחת – כך זה

איפה הן? אלא אותם שבעה ימים
 ששמר בהתנה של לאה השלימו את
 החשבון שהרי כל יום ופעם אחת ושבוע
 אחת ושבוע נקרא פעם אחת, שכתוב
 (תהלים קיט) שבע ביום הללתיך על משפטי
 צדקך. וכל שבעה משתלים בשבעה
 ימים, ז' בכל יום, שנקרא פעם אחת.

וברחל לא היה כן, שלא שמר שבעה
 ימים, אלא שבע שנים שעבד אחר כך.

קיימי. אלא אינון ארבע קשרים דאקרון אחרים,
דכתיב (מלכים א ז) וכל אחריהם ביתה.

דהא בדרועא ימינא תלת קשרין. אבל קשרא חד
באמצעותא דאיהו רב ואיהו אחר, דאשתאר
לבר. וכן חד בדרועא שמאלא, וכן חד בירכא
ימינא, וכן חד בירכא שמאלא. וכד אתתקן פלא,
אשתפחו פלהו ביתה, לקיימא קרא דכתיב וכל
אחריהם ביתה.

כל שאר קשרין, פלהו אתחזיין במישר ואלין
נפקין, לבר מדרועין ולבר מירכין, לאתחזאה
בבני השפחות, דאף על גב דאינון במנינא, לא
חשיבי בבני רחל ולאח. ובגיני כך נפקי לבר.

דבר אחר אלין אינון ארבע, דכל שאר קשרין
נטלי בגינייהו, ואלין נטלי לזן. אמר רבי

לשון הקודש

כלם ביתה, לקים את הפסוק שכתוב
וכל אחריהם ביתה.

כל שאר הקשרים, כלם נראים בישר,
ואלו יוצאים מחוץ לזרועות ומחוץ
לירכיים להראות בפני השפחות. שאף
על גב שהם במנין, אינם חשובים בבני
רחל ולאח, ומשום כך יצאו בחוץ.

דבר אחר, אלו הם הארבעה שכל
שאר הקשרים נוטלים בשבילם, ואלו

נדאי. רחל שני בנים ודאי, בני
השפחות ארבעה. תקונים איך עומדים?
אלא אותם ארבעה קשרים שנקראים
אחרים, שכתוב וכל אחריהם ביתה.

שחרי בזרוע ימין שלשה קשרים, אבל
קשר אחד באמצע שהוא גדול והוא
אחר, שגשאר בחוץ. וכן אחד בזרוע
שמאל, וכן אחד בירך ימין, וכן אחד
בירך שמאל. וכשהכל נתקן, נמצאו

אָבא, הָכִי הוּא וְדָאֵי, (נ"א אָמַר רַבִּי אָבָא דָא לָאוּ דָא) וְעַל דָּא
כֻּלָּא מִתְתַקֵּן בְּחֵדָא.

וַיֵּרָא ה' בִּי שְׁנוּאָה לְאָה וְגו'. (בראשית כט) רַבִּי אֶלְעָזָר
פָּתַח, מוֹשִׁיבֵי עֵקְרַת הַבַּיִת (תהלים קיג) אִם הַבְּנִים
שְׂמִיחָה הִלְלוּנָה. מוֹשִׁיבֵי עֵקְרַת הַבַּיִת, דָּא רַחֵל דְּאֵיהִי
עֵקְרָא דְּבֵיתָא. אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה, דָּא לְאָה.

דְּבַר אַחַר, מוֹשִׁיבֵי עֵקְרַת הַבַּיִת דָּא שְׂמִיחָה, דְּאֵיהִי
עֵקְרָא, דְּהֵאֵי עֲלֵמָא, עֲלִיָּה אֶתְדַבֵּר. אִם
הַבְּנִים שְׂמִיחָה, דָּא יוֹבְלָא. דְּכָל חֵידוּ וְכָל חֲדוּהָ
דְּכֻלְהוּ עֲלֵמִין בֵּיהַ תְּלִינ. וְהֵאֵי קָרָא, כֻּלָּא דְּכֻלָּא
הוּא. בְּגִין דְּהֵאֵי כֻּלִּיל כֻּלָּא, בְּרִזָּא קַדִּישָׁא, וְעַל דָּא
סִינְמָא דְּקָרָא, הִלְלוּנָה.

וַיֵּרָא ה' בִּי שְׁנוּאָה לְאָה, וְכִי אָמַי הִיא שְׁנוּאָה,

לשון הקודש

דְּבַר אַחַר מוֹשִׁיבֵי עֵקְרַת הַבַּיִת - זו
שְׂמִיחָה, שְׂהִיא עֵקֶר הָעוֹלָם הַזֶּה, עֲלִי
הוּא מְנַהֵג. אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה - זֶה
הַיּוֹבֵל, שְׂכָל שְׂמִיחָה וְכָל חֲדוּהָ שֶׁל כָּל
הָעוֹלָמוֹת תְּלִינִים בּוֹ, וְהַפְּסוּק הַזֶּה הוּא
הַכֻּלָּל שֶׁל הַכָּל, מִשּׁוּם שֶׁזֶּה בּוֹלָל הַכָּל
בְּסוּד קְדוּשָׁה, וְעַל זֶה סִיּוּם הַפְּסוּק
הִלְלוּנָה.

וַיֵּרָא ה' בִּי שְׁנוּאָה לְאָה. וְכִי לְמָה הִיא

נוֹטְלִים אוֹתָם. אָמַר רַבִּי אָבָא, כִּדּוּחָה
וְדָאֵי, וְאָמַר רַבִּי אָבָא, זֶה לָא זְהוּ וְעַל בֶּן הַכָּל
נִתְקַן יַחַד.

וַיֵּרָא ה' בִּי שְׁנוּאָה לְאָה וְגו'. רַבִּי
אֶלְעָזָר פָּתַח, (תהלים קיג) מוֹשִׁיבֵי עֵקְרַת
הַבַּיִת אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה הִלְלוּנָה.
מוֹשִׁיבֵי עֵקְרַת הַבַּיִת - זו רַחֵל, שְׂהִיא
עֵקֶר הַבַּיִת. אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה - זו
לְאָה.

וְהָא בְּנֵי שְׁנוּאָה לָאוּ בְּנֵי מַעְלִיא נִינְהוּ. וְחִזְיָנָן דְּכָל
 אֵינּוֹן בְּנֵי מַעְלִי מַלְאָה נְפִקוּ, וְאֵת אֲמַרְתָּ כִּי שְׁנוּאָה
 לָאָה. אֶלְא, וְדַאי יוֹבְלָא אִיהוּ תְדִיר עַלְמָא דְאַתְפְּסִיא,
 וְכָל מִילּוּי לָאוּ (בְּנֵי) (דף קנד ע"ב) בְּאַתְגַּלְיָא נִינְהוּ, וּבְגִין כְּדָ,
 יַעֲקֹב אֲתַפְּסִיין מַיְהָ כָּל עוֹבְדוּי.

תָּא חֲזִי, עַלְמָא תַתְּאָה בְּאַתְגַּלְיָא אִיהוּ, וְהוּא
 שִׁירוּתָא דְכֻלָּא, לְסַלְקָא בְּדַרְגוּי. כְּמָה דְחַכְמָה
 עַלְאָה הוּא שִׁירוּתָא דְכֻלָּא, הָכִי נָמִי עַלְמָא תַתְּאָה,
 חַכְמָה אִיהוּ, וְהִיא שִׁירוּתָא דְכֻלָּא. וּבְגִין כְּדָ, קָרִינָן
 אֲתָה, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁמַטָּה, וְאַתְגַּלְיָא.

וְעַלְמָא עַלְאָה דְּאִיהוּ יוֹבְלָא, קָרִינָא הוּא, דְּכָל
 מִלּוּי בְּאַתְפְּסִיא אֵינּוֹן. וְרָזָא דְמַלְכָּה
 דְּלָאָה, דְּכַתִּיב, (בראשית ל) וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הוּא.
 וְעַל דָּא כְּתִיב, (במדבר יח) וְעַבְדֵי הַלְוִי הוּא. בְּגִין

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁהַחֲכָמָה הַעֲלִיזָה הִיא רְאֵשִׁית
 הַכֹּל, כְּדָ גַם הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הוּא
 חֲכָמָה, וְהִיא רְאֵשִׁית הַכֹּל, וּמִשׁוּם כְּדָ
 קוֹרְאִים אֲתָה, מִשׁוּם שֶׁהוּא שְׁמַטָּה,
 וּבְגִלּוּי.

וְהָעוֹלָם הַעֲלִיזָה, שֶׁהוּא הַיּוֹבֵל, קוֹרְאִים
 הוּא, שְׁכָל דְּבָרֵי הֵם בְּגִסְתָּר, וְסוּד
 הַדְּבָר שֶׁל לָאָה, שְׁכַתּוּב וַיִּשְׁכַּב עִמָּה
 בַּלַּיְלָה הוּא, וְעַל זֶה כְּתוּב (במדבר יח) וְעַבְדֵי

שְׁנוּאָה, וְהָרִי בְּנֵי הַשְׁנוּאָה אֵינָם בְּנִים
 מַעְלִים, וְרָאִינוּ שְׁכָל אוֹתָם בְּנִים מַעְלִים
 יַעֲזֹאוּ מַלְאָה, וְאֲתָה אוֹמֵר שְׁלָאָה
 שְׁנוּאָה? אֶלְא וְדַאי הַיּוֹבֵל הוּא תַמִּיד
 עוֹלָם הַגִּסְתָּר, וְכָל דְּבָרֵי אֵינָם וּבְגִין
 בְּגִנְגָּלָה, וּמִשׁוּם כְּדָ גִסְתָּרוֹ מִיַּעֲקֹב כָּל
 מַעֲשָׂיו.

כֵּן רָאָה, הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הוּא בְּגִנְגָּלָה,
 וְהוּא רְאֵשִׁית הַכֹּל לְעֵלוֹת בְּדַרְגוּתָיו.

לְאַמְשָׁכָא מְנִיָּה בְּרַכָּאן לְכֹלָא. הוּא, עֲלָמָא עֲלָאָה
 דְּאַתְפְּסִיָּא תְּדִיר, וַיַּעֲקֹב בְּמָה דְּאַתְפְּסִיָּא לָא
 אֲתַדְבֵּק בְּרַעוּתִיהָ, אֲלָא בְּמָה דְּאַתְנַלִּיא, וְרוּזָא דָא
 דְּכַתִּיב, (בראשית ב) וַדְבַק בְּאַשְׁתּוֹ.

וַיֵּרָא ה' בִּי שְׁנוּאָה לְאָה. (בראשית כט) מִהֲכָא, דְּסֵאנִי
 בַּר נֶשׁ עֲרִיין דְּאַמִּיָּה, (וַאֲחֻזְתִּיה) וַיִּתְיַחַד בַּר נֶשׁ
 עִם אִמִּיהָ בְּכָל אֲתֵר וְלֹא יִתְחַשֵּׁשׁ. וְהָא אֲתַעְרוּ, בִּין
 מִתְיַחַד עִם אִמּוֹ. וְכֹלָא אֲתַפְּסִי מִיַּעֲקֹב, דְּעֲלָמָא
 עֲלָאָה לָא אֲתַנַּלִּיא כֻּלָּל.

תָּא חֲזִי, בְּגִינִיה דְּיַעֲקֹב אֲתַקִּיִּים עֲלָמָא, וְאִי תִימָא
 הָא בְּגִינִיה דְּאַבְרָהָם, בְּמָה דְּאַתְ אָמַר, (בראשית ב)
 בְּהַפְּרָאם, אֵל תִּקְרִי בְּהַפְּרָאם אֲלָא בְּאַבְרָהָם. אֲלָא
 בְּגִינִיה דְּיַעֲקֹב אֲתַקִּיִּים אֲבְרָהָם, דְּכַתִּיב, (ישעיה כט) כֹּה
 אָמַר ה' אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אֲבְרָהָם.

לשון הקודש

התבססה מיַעֲקֹב, שְׁהַעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לָא
 הַתְנַלְּהָ כֻּלָּל.

בַּא רְאָה, בְּשִׁבִיל יַעֲקֹב הַתְקִיִּים הָעוֹלָם.
 וְאִם תֵּאמַר, הִנֵּה בְּשִׁבִילוֹ שֶׁל אֲבְרָהָם,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר בְּהַפְּרָאם, אֵל תִּקְרִי
 בְּהַפְּרָאם אֲלָא בְּאַבְרָהָם - אֲלָא מִשּׁוּם
 יַעֲקֹב הַתְקִיִּים אֲבְרָהָם, שְׁפָתוֹב (ישעיה כט)
 כֹּה אָמַר ה' אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה
 אֶת אֲבְרָהָם. וּמִקְדָּם לְכֵן הִזָּה הַקְּדוּשׁ

הַלְוִי הוּא, כְּדִי לְמַשְׁךְ מִמֶּנּוּ בְּרֻכּוֹת
 לְכָל. הוּא - הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּסְתַּר
 תְּמִיד. וַיַּעֲקֹב בְּמָה שֶׁנִּסְתַּר לָא גְדַבֵּק
 בְּרַעוּנוֹ, אֲלָא בְּמָה שֶׁנִּגְלָה, וְזֶה סוּד
 הַפְּתוּב וְדַבֵּק בְּאַשְׁתּוֹ.

וַיֵּרָא ה' בִּי שְׁנוּאָה לְאָה. מִכָּאן שֶׁשְׁנוּאָה
 אָדָם עָרְוֹת אִמּוֹ וַאֲחֻזְתּוֹ, וַיִּתְיַחַד אָדָם
 עִם אִמּוֹ בְּכָל מְקוֹם וְלֹא יִחַשֵּׁשׁ, וְהָרִי
 הָעִירוֹ, בִּין מִתְיַחַד עִם אִמּוֹ. וְהַכֵּל

וּמְקַדְמַת דְּנָא הָוָה קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּנֵי עֲלָמִין
 וְחָרִיב לֹזֶן, בֵּינָן דְּאֵתָא יַעֲקֹב מֵיְהוּדָה אֲשֶׁתְּכֻלְלוּ עֲלָמִין,
 וְלֹא אֶתְחַרְבוּ בְּקַדְמוּתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה מג)
 כֹּה אָמַר ה' בְּרֹאֵךְ יַעֲקֹב וַיִּצְרָךְ יִשְׂרָאֵל וְגו'.

תָּא חָזִי מַה כְּתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָתִיב
 (שם) שְׁלַח אֶת בְּנֵי וַיַּעֲבֹדֵנִי, יִשְׂרָאֵל אֶקְרִי בֶן
 לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא, בְּגִין דְּאֶתְדַבֵּק בֵּיהּ, כְּמַה דְּאֵת
 אָמַר, (משלי ל) מַה שְּׁמוֹ וּמַה שֵּׁם בְּנוֹ כִּי תִדְעַ.

לָאָה, בַּד אֹלִידַת לְרֵאוּבֵן מַה כְּתִיב, (בראשית כט)
 וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ רְאוּבֵן. רְאוּבֵן סָתָם, בְּגִין
 דְּאֶתְכַלִּיל בְּתֵלַת סְטָרִין מִתְחַבְּרָן כְּחָדָא, שְׁמַעוֹן וְלוֹי.
 מָאִי טַעְמָא לְוִי, כְּמַה דְּאֵתָא אָמַר, (מלכים א ז) לִיּוֹת,
 חֲבוּרָא דְכָל סְטָרִין.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִחֲבָא, דְכָתִיב, (בראשית מט) יִתֵּר

לשון הקודש

וּמַה שֵּׁם בְּנוֹ כִּי תִדְעַ.
 כְּשֶׁלֶאָה הוֹלִידָה אֶת רְאוּבֵן, מַה
 כְּתוּב? וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ רְאוּבֵן. רְאוּבֵן
 סָתָם, מִשּׁוֹם שְׁנַכְלָל בְּשֵׁלֶשָׁה צְדָדִים
 מִחֲבָרִים יַחַד – שְׁמַעוֹן וְלוֹי. מַה הַטַּעַם
 לְוִי? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (מלכים-א ז) לִיּוֹת, הַחֲבוּר
 שֶׁל כָּל הַצְּדָדִים.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִכָּאן שְׁכָתוּב יִתֵּר

בְּרוּךְ הוּא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת וּמַחְרִיבֵם. בֵּינָן
 שָׂבָא יַעֲקֹב, הַשְׁתַּכְּלָלוּ מִמֶּנּוּ הָעוֹלָמוֹת
 וְלֹא נַחְרְבוּ בְּבְרָאשׁוּנָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב כֹּה
 אָמַר ה' בְּרֹאֵךְ יַעֲקֹב וַיִּצְרָךְ יִשְׂרָאֵל וְגו'.
 בַּא רְאָה מַה כְּתוּב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְכָתוּב שְׁלַח אֶת בְּנֵי וַיַּעֲבֹדֵנִי.
 יִשְׂרָאֵל נִקְרָא בֶן לְקוֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מִשּׁוֹם שְׁנַדְבֵּק בוֹ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר מַה שְּׁמוֹ